

Warianty modelowania (supervised, semisupervised, soft i unsupervised learning) z użyciem mieszanin rozkładów normalnych oraz przykłady zastosowania w analizach danych bioinformatycznych

Przemyslaw.Biecek@gmail.com

Toruń 4 IV 2011

Plan referatu

- 1 Wprowadzenie do modeli mieszanin Gaussowskich
- 2 Pomiędzy supervised a unsupervised
- 3 Algorytm EM
- 4 Problem wyboru modelu
- 5 Pakiet dla programu R: bgmm
- 6 Przykładowe zastosowania w bioinformatyce
- 7 Interesujące kierunki rozwoju

Wprowadzenie do modeli mieszanin Gaussowskich

Rozważmy parę zmiennych losowych (X, Y) , gdzie realizacje zmiennej X to wektory z przestrzeni \mathcal{R}^d a realizacje zmiennej Y to liczby całkowite ze zbioru $\{1, \dots, k\}$. Przyjmijmy tymczasowo, że k jest znane.

O zmiennej Y zakładamy, że ma rozkład wielomianowy z parametrami (π_1, \dots, π_k) , a rozkład warunkowy zmiennej X to wielowymiarowy rozkład normalny $X|Y = y \sim \mathcal{N}(\mu_y, \Sigma_y)$.

Rozkład łączny przedstawić można jako

$$f(x, y) = \pi_y f(x, \theta_y),$$

gdzie $\theta_y = (\mu_y, \Sigma_y)$ a $f(x, \theta_y)$ to gęstość rozkładu normalnego o parametrach θ_y w punkcie x .

Zmienna Y określa indeks komponenty mieszaniny rozkładów normalnych a X to zmienna wylosowana z danego komponentu.

Pomiędzy supervised a unsupervised

Interesujący nas mechanizm losowy generuje realizacje zmiennej losowej (X, Y) . Rozważać możemy różne warianty w zależności od tego co badacz obserwuje.

- Uczenie z nadzorem (Klasyfikacja / *Fully supervised modeling*), badacz obserwuje realizacje zarówno zmiennej X jak i Y ,
- Uczenie bez nadzoru (Analiza skupisk / *Unsupervised modeling*), badacz obserwuje wyłącznie realizacje zmiennej X , zmienna Y jest nieobserwowana,
- Uczenie z częściowym nadzorem (*Semi-supervised modeling*), badacz obserwuje realizacje zmiennej X i część realizacji zmiennej Y (to które realizacje obserwujemy jest niezależne od X),
- Uczenie z rozmytym nadzorem (*belief-based / soft-label modeling*), badacz obserwuje realizacje zmiennej X i pewną, być może niepoprawną informację o część realizacji zmiennej Y .

Uczenie z nadzorem

Obserwujemy n par (x_i, y_i) gdzie $i \in \{1, \dots, n\}$.

Znamy k ponieważ jest to liczba różnych wartości przyjmowanych przez zmienną Y .

Jeżeli interesuje nas klasyfikacja to zagadnienie to sprowadza się do liniowej lub kwadratowej klasyfikacji, w zależności od tego czy założymy, że $\forall_i \Sigma_i = \Sigma$.

Uczenie bez nadzoru

Obserwujemy m wektorów (x_i) gdzie $i \in \{1, \dots, m\}$.

Możemy rozważać sytuacje w których znamy lub w których nie znamy k .

Jeżeli interesuje nas analiza skupisk to problem sprowadza się do *model based clustering*.

Uczenie z częściowym nadzorem

Obserwujemy n par (x_i, y_i) gdzie $i \in \{1, \dots, n\}$ i m wektorów x_i gdzie $i \in \{m+1, \dots, m+n\}$.

Możemy rozważać sytuacje w których znamy lub w których nie znamy k (na podstawie obserwowanych Y wiemy jakie jest minimalne k).

W zastosowaniach spotykać można przypadki w których proporcje m do n są bardzo różne.

Uczenie z rozmytym nadzorem

Obserwujemy n par (x_i, b_i) gdzie $i \in \{1, \dots, n\}$ i m wektorów x_i gdzie $i \in \{m+1, \dots, m+n\}$.

Wektory $b_i = (b_{i,1}, \dots, b_{i,k}) \in \mathcal{R}^k$, dodatkowo aby ułatwić interpretację zakładamy, że $\sum_j b_{i,j} = 1$. Wektory b_i są znane i opisują rozkład prawdopodobieństwa opisujący nasze przekonania (*belief-based*) lub wagi (*soft-label*) przynależności do klas.

W algorytmie *soft-label* przyjmuje się, że jeżeli klasa nie jest znana to wszystkim obserwacjom przypisuje się równe wagi, w algorytmie *belief-based* nie przypisuje się żadnych wag.

Różnica polega na interpretacji wag, przełoży się też na wyniki.

Pomiędzy supervised a unsupervised

Zagadnienia, które będą nas interesowały:

- Estymacja parametrów rozkładu wektora π_k i θ_k ,
- Wybór d o ile nie jest znane,
- Przyporządkowanie nowych lub istniejących obserwacji do najbardziej prawdopodobnych komponent.

Algorytm EM

Praca uważana za pierwszą kompletne sformułowanie algorytmu EM.

A. P. Dempster, N. M. Laird, and D. B. Rubin. *Maximum likelihood from incomplete data via the EM algorithm*. Journal of the Royal Statistical Society, 39:1-38, 1977.

Popularny algorytm do wyznaczania estymatorów ML gdy (z różnych powodów) w modelu występują zmienne nieobserwowane.

Iteracyjnie powtarzamy kroki:

- Krok E, wyznaczamy

$$Q(\theta|\theta^{(n)}) = E[\log p(Z|\theta)|y, \theta^{(n)}]$$

- Krok M, maksymalizujemy $Q(\theta|\theta^{(n)})$ po θ .

Algorytm EM dla uczenia bez nadzoru

Funkcja wiarygodności

$$l(\mathcal{X}, B, \Phi) = \sum_{i=1}^n \log \left(\sum_{j=1}^k \pi_j f(x_i, \theta_j) \right).$$

Krok E w iteracji q

$$t_{i,j}^{(q+1)} = \pi_j f(x_i, \theta_j^{(q)}) / \sum_{l=1}^k \pi_l f(x_i, \theta_l^{(q)}).$$

Krok M w iteracji q

$$\pi_j^{(q+1)} = \sum_{i=m+1}^n t_{i,j}^{(q+1)} / (n - m),$$

$$\mu_j^{(q+1)} = \left(\sum_{i=1}^n x_i t_{i,j}^{(q+1)} \right) / \left(\sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} \right),$$

$$\Sigma_j^{(q+1)} = \left(\sum_{i=1}^n \left(x_i - \mu_j^{(q+1)} \right)^T \left(x_i - \mu_j^{(q+1)} \right) t_{i,j}^{(q+1)} \right) / \left(\sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} \right).$$

Algorytm EM dla „belief-based”

Funkcja wiarygodności

$$l(\mathcal{X}, B, \Phi) = \sum_{i=1}^m \log \left(\sum_{j=1}^k b_{i,j} f(x_i, \theta_j) \right) + \sum_{i=m+1}^{n+m} \log \left(\sum_{j=1}^k \pi_j f(x_i, \theta_j) \right),$$

Krok E w iteracji q

$$t_{i,j}^{(q+1)} = \begin{cases} b_{i,j} f(x_i, \theta_j^{(q)}) / \sum_{l=1}^k b_{i,l} f(x_i, \theta_l^{(q)}) & i \leq M \\ \pi_j f(x_i, \theta_j^{(q)}) / \sum_{l=1}^k \pi_l f(x_i, \theta_l^{(q)}) & i > M \end{cases}$$

Krok M w iteracji q

$$\pi_j^{(q+1)} = \sum_{i=m+1}^n t_{i,j}^{(q+1)} / (n - m),$$

$$\mu_j^{(q+1)} = \left(\sum_{i=1}^n x_i t_{i,j}^{(q+1)} \right) / \left(\sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} \right),$$

$$\Sigma_j^{(q+1)} = \left(\sum_{i=1}^n \left(x_i - \mu_j^{(q+1)} \right)^T \left(x_i - \mu_j^{(q+1)} \right) t_{i,j}^{(q+1)} \right) / \left(\sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} \right).$$

Algorytm EM dla „soft-label”

Funkcja wiarygodności

$$l(\mathcal{X}, P, \Phi) = \sum_{i=1}^n \log \left(\sum_{j=1}^k p_{i,j} \pi_j f(x_i, \theta_j) \right).$$

Krok E w iteracji q

$$t_{i,j}^{(q+1)} = p_{i,j} \pi_j^{(q)} f(x_i, \theta_j^{(q)}) / \sum_{l=1}^k p_{i,l} \pi_l^{(q)} f(x_i, \theta_l^{(q)}),$$

Krok M w iteracji q

$$\pi_j^{(q+1)} = \sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} / n,$$

$$\mu_j^{(q+1)} = \left(\sum_{i=1}^n x_i t_{i,j}^{(q+1)} \right) / \left(\sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} \right),$$

$$\Sigma_j^{(q+1)} = \left(\sum_{i=1}^n \left(x_i - \mu_j^{(q+1)} \right)^T \left(x_i - \mu_j^{(q+1)} \right) t_{i,j}^{(q+1)} \right) / \left(\sum_{i=1}^n t_{i,j}^{(q+1)} \right).$$

Inicjacja algorytmu

Jak się okazuje inicjacja parametrów dla algorytmu EM ma istotny wpływ na zbieżność

- inicjacja tylko na podstawie obserwacji z etykietą,
- inicjacja na podstawie wszystkich obserwacji używając algorytmów uczenia bez nadzoru, następnie uzgadnianie etykiet z znalezionymi komponentami.

Uzgadnianie etykiet można wykonać heurystyką (może prowadzić do minimów lokalnych) lub rozpatrując wszystkie permutacje etykiet (niewykonalne dla dużych zbiorów etykiet).

Problem wyboru modelu

Wykorzystujemy kryterium GIC (*Generalized Information Criteria*)

$$GIC(M) = -2L(M|X) + p|M|,$$

gdzie p kara za wielkość modelu ($p = 2$ AIC, $p = \log(n)$ BIC).

- Wybór liczby komponentów d ,
- Wybór struktury μ, Σ (*mean, within, between, cov*).

struktura	# parametrów	struktura	# parametrów
DDDD	$kd + kd(d + 1)/2$	EDDD	$d + kd(d + 1)/2$
DDD0	$kd + kd$	EDD0	$d + kd$
DEED	$kd + 2k$	EDED	$d + 2k$
DDE0	$kd + k$	EDE0	$d + k$
DEDD	$kd + d(d + 1)/2$	EEDD	$d + d(d + 1)/2$
DED0	$kd + d$	EED0	$d + d$
DEED	$kd + 2$	EEED	$d + 2$
DEE0	$kd + 1$	EEE0	$d + 1$

Oprogramowanie

Istniejące oprogramowanie w popularnie używanych pakietach statystycznych

- Uczenie z nadzorem (klasyfikacja), `lda()` i `qda()` w pakiecie MASS,
- Uczenie bez nadzoru (analiza skupisk), `Mclust()` w pakiecie mclust,
- Uczenie z częściowym nadzorem (semisupervised), pakiet phyclust dla R, Spider dla Matlaba.

Dla problemu *semisupervised* dużo narzędzi dla metody SVM, mniej dla *Gaussian mixtures*.

Pakiet dla programu R: bgmm

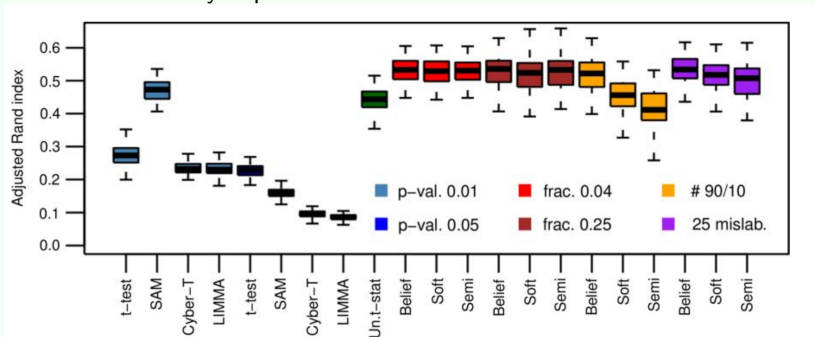
Opracowaliśmy pakiet bgmm dla programu R.
Skrót bgmm pochodzi od belief-based Gaussian mixture modeling.

Zalety/cechy/funkcjonalność

- wybór (ręczny lub automatyczny) liczby komponentów Gaussowskich,
- wybór (ręczny lub automatyczny) struktury średnich i macierzy wariancji dla komponentów Gaussowskich,
- implementacja pięciu wersji modeli mieszanin Gaussowskich (supervised, semisupervised, belief, soft, unsupervised),
- narzędzia do wizualizacji modeli i losowania danych.

Przykładowe zastosowania w bioinformatyce

Na danych symulacyjnych sprawdzaliśmy jak radzą sobie różne metody w zależności od różnych parametrów.

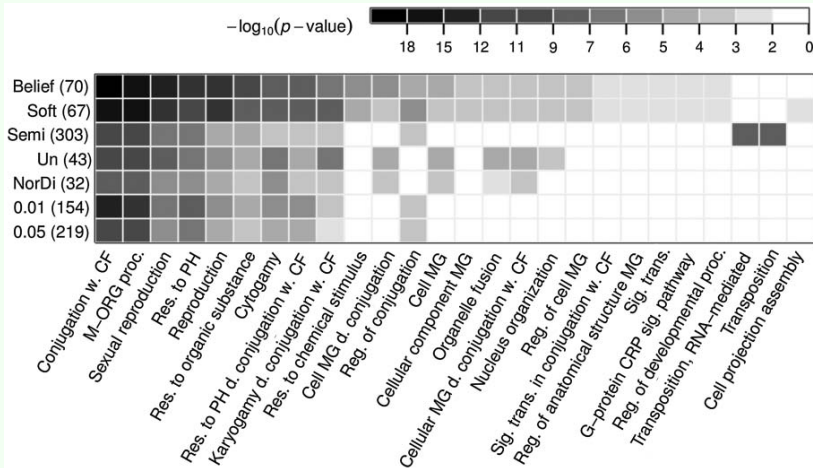
Przykładowe zastosowania w bioinformatyce

Interesuje nas znalezienie genów których odpowiedź na podanie feromonu jest regulowana przez czynnik transkrypcyjny Ste12.

Dla wybranych 602 genów drożdży sprawdzamy jak zmienia się ekspresja genów w komórkach potraktowanych 50nM roztworem feromonu w zależności od tego czy komórki drożdży mają *knock-out* genu kodującego czynnik transkrypcyjny Ste12.

Spodziewamy się, że odpowiedź na feromon będzie inna dla genów w których usunięto Ste12 i dla *wild-type*. Z innych badań mamy informację o genach do których promotorów wiąże się czynnik transkrypcyjny Ste12. Są to dla nas przykłady danych z etykietami, czyli genów co do których jesteśmy przekonani, że powinny inaczej zareagować.

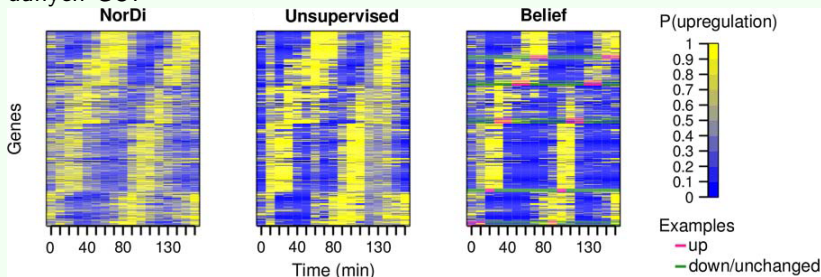
Przykładowe zastosowania w bioinformatyce

CF, cellular fusion; M-ORG, multi-organism; Res., response; PH, pheromone; MG, morphogenesis; Reg., regulation; CRP, coupled receptor protein; Sig. trans., signal transduction; w., with; d., during.

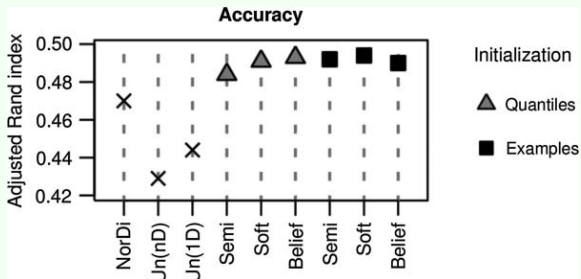
Przykładowe zastosowania w bioinformatyce

Analiza genów biorących udział w cyklu komórkowym. Wyróżnionych jest pięć faz cyklu, informację o etykietach można uzyskać na podstawie danych GO.

Przykładowe zastosowania w bioinformatyce

Adjusted Rand index określa zgodność dwóch przyporządkowań do skupisk.

Podsumowanie i interesujące kierunki rozwoju

- Możliwość uwzględnienia informacji (niepewnej) dotyczącej części obserwacji,
- Efektywna implementacja, odpowiednia dla problemów często spotykanych w bioinformatyce.
- Bardzo dużo danych, za dużo by zmieścić w pamięci, za dużo by zastosować jakikolwiek iteracyjny algorytm na całych danych.
Kierunek: Algorytmy klasy stochastyczny równoległy gradient, „*online learning*” dla EM.
- Komponenty mają strukturę, nie są płaskie.
Kierunek: Modyfikacja funkcji wiarygodności i probabilistyczny opis ontologii dla komponentów.

References

- ❶ Szczurek E, Biecek P, Tiuryn J, Vingron M (2010). „Introducing knowledge into differential expression analysis”. J Comput Biol, 17(8), 953-67.
- ❷ Biecek P, Szczurek E, Tiuryn J, Vingron M (2011). „The R package bgmm: mixture modeling with uncertain knowledge”. Journal of Statistical Software (in prep).
- ❸ Come E, Oukhellou L, Denux T, Aknin P (2009). „Learning from partially supervised data using mixture models and belief functions”. Pattern Recognition, 42(3), 334-348.
- ❹ Fraley C, Raftery AE (2006). „MCLUST Version 3 for R: Normal Mixture Modeling and Model-Based Clustering”. Technical Report 504, University of Washington.
- ❺ Steele R, Raftery AE (2009). „Performance of Bayesian Model Selection Criteria for Gaussian Mixture Models”. Technical Report 559, University of Washington.
- ❻ Zhu X, Goldberg AB (2009). „Introduction to Semi-Supervised Learning. Morgan Claypool Publishers”.